

РЕШЕНИЕ

№ 6778

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1503** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез упълномощен юрисконсулт, срещу Решение № 5734/11.12.2023 г. на СРС, НО, 105 състав, постановено по НАХД № 12885/2022 г., отменящо издаденото от касатора Наказателно постановление № 11-01-203/26.08.2022 г., с което на Л. С. К. на основание чл. 25ба, вр. чл. 261, ал. 2 ЗОП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 27, вр. чл. 36, ал. 1, т. 3 ЗОП.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като са изложени съображения, обуславящи наличието на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Изложено е несъгласие с правните изводи на решаващия състав, че наказаното лице не може да бъде субект на нарушението. Поддържа се, че нарушението е безспорно установено, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а отговорността на Л. К. е законосъобразно ангажирана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на евентуално претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касация – Л. С. К., в депозиран отговор на касационната жалба и писмена защита, както и в съдебно заседание, обосновава становище за неоснователност на оспорването. Претендира разности, за които е представен списък. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на оспорването.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд - София град, VI касационен състав, намира същата за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Фактите по делото не са спорни, поради което е безпредметно повтарянето на установената от СРС фактическа обстановка. Спорно е приложението на материалния закон и в частност дали ответника К. може да бъде санкциониран по чл. 256а, вр. чл. 261, ал. 2 от ЗОП .

В оспореното пред СРС Наказателно постановление , административнонаказателната отговорност на Л. К. е ангажирана за нарушение на чл. 27, вр. чл. 36, ал. 1, т. 3 ЗОП, като на основание чл. 256а, вр. чл. 261, ал. 2 от с.з. му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

В разпоредбата на чл. 27 ЗОП се предвижда задължение за възложителите да изпращат за публикуване обявление за изменение на договор за обществена поръчка или рамково споразумение по чл. 116, ал. 1 в срок 30 дни от подписване на допълнителното споразумение. От своя страна чл. 36, ал. 1, т. 3 в приложимата редакция (ДВ, бр. 102 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) има следното съдържание: Р. на обществените поръчки (РОП) представлява електронна база данни – част от платформата по чл. 39а, ал. 1, с информация за възлаганите обществени поръчки от възложителите по този закон. В регистъра се публикуват: 1. решенията по чл. 22, ал. 1 и 8; 2. обявленията по чл. 35, ал. 1; 3. обявленията за изменение на договори за обществени поръчки и рамкови споразумения по чл. 116, ал. 1, т. 1 и 4 – 7. С ДВ бр. 88 от 2023 г., в сила от 1.02.2024 г. т. 3 е отменена.

Неизпълнението на горното задължение е скрепено с налагане на санкция, като основанието за това е разпоредбата на чл. 256а ЗОП в приложимата редакция - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.) - възложител, който не изпрати в срок информацията, подлежаща на публикуване в Регистъра на обществените поръчки или в "Официален вестник" на Европейския съюз, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв.

Между страните не е спорно, че в случая Л. К. е бил упълномощен на основание чл. 7, ал. 1 ЗОП с пълномощни № БГТ-92-01-340/20.11.2018 г., № БГТ-92-01-71/15.05.2019 г. и № БГТ-92-01-86/12.05.2020 г. и е следвало в срок до 13.12.2020 г. да изпрати до АОП за публикуване в РОП допълнително споразумение № 2/11.11.2020 г.

Визираната като санкционно основание в оспореното НП норма на чл. 256а ЗОП, урежда като субект на нарушението възложител, който не изпрати в срок информацията, подлежаща на публикуване в Регистъра на обществените поръчки или в "Официален вестник" на Европейския съюз. По отношение на това нарушение, за разлика от тези по чл. чл. 247 – 256 ЗОП, не е предвидено субект на нарушението да е лицето по чл. 7, ал.1 от ЗОП – виж чл. 259 ЗОП ДВ, бр. 13 от 2016 г. Очевидно се

касае за законодателен пропуск – нормата на чл. 256а е по-нова, в сила от 01.11.2019 г., а текстът на чл. 259 е в сила от 15.04.2016г. и съществува в първоначалния вид на закона. При въвеждането на ново основание за административна отговорност е следвало да се измени текстът на чл. 259 от ЗОП, но това не е сторено. Предвид текста на чл. 259 ЗОП съдът приема изводът, че лицето по чл. 7, ал.1 ЗОП не е субект на нарушението по чл. 256а ЗОП, за правилен. Нормите, които определят субекта на административнонаказателната отговорност не могат да се тълкуват разширително. В този смисъл е и решение № 4082/19.06.2023 г., постановено по КНАХД № 4160/2023 г. на АССГ, XXIV състав.

Горното се подкрепя от измененията в чл. 259 ЗОП с ДВ, бр. 88 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г., с която е предвидено в случаите по чл. 7, ал. 1 и 2 наказанията по чл. 247 – 256г се налагат на лицето, на което е делегирано правомощието по възлагане на обществени поръчки, съответно на лицето, което замества възложителя в негово отсъствие. Преди изменението нормата е обхващала нарушенията по чл. 247 – 256, като едва след изменението ѝ е предвидена отговорност за лицето по чл. 7, ал. 1 и ал. 2 по отношение нарушение на чл. 27 ЗОП.

По тези съображения АССГ в този си състав намира, че възраженията в касационната жалба и изложените в нея аргументи не могат да бъдат споделени. Решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на ответника е своевременно направено, поради което Агенция за държавна финансова инспекция следва да бъде осъдена да заплати на Л. С. К. сума в размер на 300 лв., съобразно приложения списък.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5734/11.12.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 105 състав, постановено по НАХД № 12885/2022 г.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция да заплати на Л. С. К. с ЕГН [ЕГН] сума в размер на 300 лв., представлява разноски по делото
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.